

עת"א 22340/03/17 - עבד גראדה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 22340-03-17 ג'ראדה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר- 03 מאי 2017
מחלקת האסיר - זימונים ואח'
לפני כבוד השופט ארז יקואל
העותר
עבד גראדה (אסיר)

נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

נוכחים:

העותר ובא כוחו - עו"ד מחמוד נעמנה

ב"כ המשיב - עו"ד ליאור קורן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העותר מלין על סירוב המשיב לשנות את תנאי החופשה שנקבעו לו, בדמות המרת ערב צמוד לערב חותם.

העותר מרצה עונש מאסר בן 14 שנים בגין עבירות של הריגה, החזקת נשק שלא כדין ופציעה זדונית שלא כדין. העותר צפוי לסיים לרצות את מאסרו ביום 12.4.23 והוא מסווג תחת קטיגוריה ב1 (משטרה).

העותר מדגיש כי הוא סיים לרצות מעל 8 שנות מאסר, כי עוד כ- 10 חודשים הוא צפוי להשמע לפני וועדת שחרורים, כי התנהגותו חיובית בבית המאסר כדי השתלבותו בטיפול ובחינוך, כי הוא יצא עד כה לכ- 40 חופשות, וכי הוא מבקש לתת בו אמון כפי שניתן בו שעה שהוא יוצא לעבודה במפעלים ללא כל תנאי. נטען כי התנאים הקיימים מפריעים לשילובו של העותר לשיקום פרטני, על אף שהוא הוכיח את עצמו ללא כל הפרות במשך שנים רבות. לשיטת העותר, נקודת הזמן הנוכחית מצדיקה שינוי בתנאי חופשותיו.

המשיב, מצידו, נסמך על עמדת וועדת קטיגוריות שהתכנסה בחודש פברואר ש"ז ולפיה לאור יתרת המאסר הארוכה וחומרת העבירות, טרם בשלה העת להורות על שינוי בתנאי החופשות. זוהי עמדת המשטרה עליה נסמכת וועדת הקטיגוריות, תוך שמובהר כי בחלוף הזמן תבחן המשטרה פעם נוספת את עניינו.

המשיב מוסיף כי המדובר בעבירה חמורה של קטילת חיי אדם ואין זה ראוי לאפשר לעותר לצאת לחופשות ללא תנאי מינימלי של ערב צמוד. מובהר כי אין המדובר במעצר בית מלא כמסגרת אליה נדרש העותר במסגרת חופשותיו ולשיטת המשיב, אין להעדיף תנאי חופשה לשם שיקום פרטני, על פני זכאותו של הציבור למוגנות מפני העותר ושכמותו.

לאחר עיון בטענות הצדדים ולאחר התרשמות ממכלול נסיבות העניין, שוכנעתי כי אכן, לעת זו, טרם בשלה העת לשקול שינוי בתנאים המינימליים החלים בעניינו של העותר. סבורני כי הסתמכות המשיב על עמדת וועדת קטיגוריות, הנסמכת על עמדת המשטרה, אינה שרירותית או מפלה ולפיכך - היא אינה בלתי סבירה. המשיב נתן דעתו לעניין הערב הצמוד ועל יסוד המלצת המשטרה, שלל את בקשת העותר. סבורני כי המלצה זו אינה מנותקת משיקולים רלבנטיים שיש לבחון בבקשות כגון דא, בדמות יתרת המאסר שאין חולק שלעת זו היא ארוכה וחומרת מעשי העותר (ר' רע"ב 7436/14 גור נ' שב"ס [30.11.14]).

בנסיבות אלו, קיים קושי להגדיר את החלטת המשיב ככזו שלוקה בחוסר סבירות ולא מצאתי הצדקה להתערב בה.

אכן, נכון להמשיך ולעודד את העותר ואכן, עם חלוף הזמן, גובר משקלו של שיקול השיקום כאינטרס ציבורי לא מבוטל.

חזקה על וועדת קטיגוריות הקרובה שתתכנס בעניינו של העותר (בחודש אוגוסט ש"ז) כי תתן דעתה למלוא טענותיו. חזקה על המשיב ועל וועדת קטיגוריות שעם חלוף הזמן ישובו ויבחנו האם ניתן לאפשר לעותר יציאה מבוקרת לחופשות ללא ערב צמוד. כעת, הנושא נתון לשיקול דעת המשיב שיידרש לכך בהמשך תוך שיקול מכלול הנתונים ותוך איזון בין האינטרסים השונים.

בית המשפט אינו מחליף את שיקול דעתו בשיקול דעת הרשות - המשיב וגם אם ניתן היה להחליט אחרת, טרם בשלה העת להתערב בהחלטת המשיב.

לאור כל אלו, העתירה, בשלב זה, נדחית.

בשולי הדברים אציין כי יציאה לעבודה במפעלים אינה מנותקת מפיקוח של ערב - מנהל המפעל.

ניתנה והודעה היום ז' אייר תשע"ז, 03/05/2017 במעמד הנוכחים.

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ארז יקואל , שופט